UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicorvm Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XLII. De fundatione monasteriorum S. Mariæ Gratiarum Castri Vineolæ, & S. Mariæ ad Parietem prope Nolam, & S. Benedicti Cremæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Visual Library

dictis canonicis, Epiſcopo, & vniuerſa penè Ciuitate Corpus B Frigdiani proprijs manibus cõtrectauit, & in altari, quod ipſemet dedicauit, fecit recondi. ſtatuens, ne de cætero tale quid amplius dicant, neuè more ſolito feſtum S. Frigdiani ſolemnius celebrent, & prohibeant clericis, vel laicis viſitare Eccleſiam S. Frigdiani more ſolito in præcipuis ſolemnitatibus : ſed in his ita canonicos S. Frigdiani iura, & honores ſuos ſeruare permittant, vt non habeant vlterius aduerſus ipſos materiam querendi. addit, ſe Priori, & canonicis S. Frigdiani in mãdatis dediſſe, vt in die dedicationis Eccleſiæ Lucanæ feſtum B. Abrahæ nullatenus celebrent, ſed alio die magis congruo.

67. Eiuſdem Alexandri ad Priorem, & canonicos S. Frigdiani. ſtatuit, vt ſi quando canonici Lucenſes à ſe falſa ſuggeſtione impetrauerint, quæ priuilegijs illorum ab Apoſtolica Sede indultis derogare noſcãtur, ea ipſis nullum poſſint præiudicium generare.

68. Eiuſdem Alexandri ad diſpenſatores rerũ cuiuſdam Cardinalis, per quam abrogat Legatũ prædicti Cardinalis, quo libros nepoti ſuo legauerat; Quia, inquit, *iſte ſe, & ſua iampridem S. Frigdiani Eccleſie tradiderat, libros, quos habebat, inconſulto Priore, & Fratribus alij dare non potuit*, & mandat, vt libri, quos habebat, quando factus eſt canonicus, & Eccleſiæ obtulit, & alij, qui poſtmodum ei de præſcripta Eccleſia miſſi ſunt, memorato Priori, contradictione, & excuſatione ceſſante, cum integritate reddantur.

69. Lucij Secundi Priori, & Fratribus S. Frigdiani. ſtatuit, vt non teneantur ad inſolita grauamina impoſita Eccleſiæ S. Martini Senenſis ab illius Priore, præfato Priore, & Fratribus S. Frigdiani inconſultis.

70. Eiuſdem Lucij Secundi, in qua tandem nihil memoratu dignum continetur. Alia plurima memoria digniſſima extabant in Archiuis dictæ Eccleſiæ S. Frigdiani, quæ anno 1596. incendio perierunt.

CAPVT QVADRAGESIMVM SECVNDVM.

De fundatione monaſteriorum S. Mariæ Gratiarum Caſtri Vineolæ, S. Mariæ ad Parietem propè Ciuitatem Nolanam, & S. Benedicti Cremæ.

1. SVb Pontificatu Beatiſſimi Patris Leonis Papæ Decimi fundatũ fuit monaſterium canonicorum noſtræ congregationis propè Caſtrum Vineolæ, in Epiſcopatu Mutinenſi, largitione, munificentiaque Illuſtr. & R. adm. D. Iacobi de Murenis nobilis Mutinenſis, & Mutinenſis Eccleſię Præpoſiti, qui ſub finem vitæ ſuæ omnium ſuorum bonorum hæredes inſtituit monaſterium, & canonicos ſanctiſſimæ Trinitatis Mutinæ, totamq́ue congregationem canonicorum regularium Lateranenſium, adiecta conditione, vt infra tres annos, à die mortis illius computandos, in palatio, ſeu viridario, quod ille habebat propè dictum Caſtrum Vineolæ, monaſterium, & Eccleſiam ſub inuocatione, ſiue titulo Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis erigere deberent, ac in eo Præpoſitum vnà cum quatuor canonicis, & duobus Conuerſis, perpetuò ibidem manſuros, conſtituere, qui iuxta mores, obſeruantias, & laudabiles conſuetudines dictæ congregationis gratũ Deo famulitium exhiberent. Confectæ ſunt tabulæ Vineolæ in domo reſidentiæ, & ſolitæ habitationis eiuſdem Domini teſtatoris, quæ poſita erat extra Caſtrum, propè foueam in loco nuncupato, Villa Moreniana, anno Domini 1513. indictione prima, die quinta menſis Septembr. per Beltramolum filium quondam præſtantiſſimi viri Domini Antonij de Balbis de Laude, nũcupati de Catancis, de Vignola, publicum notarium, præſentibus Illuſtri, & potente Domino D. Vgutione de Contrarijs quondam magnifici Domini Antonij de Contrarijs de Ferrariâ, inſigni, & generoſo Equite, & Comite Vineolæ, nec nõn Ven. P. D. fratre Baptiſta quondam D. Balthaſaris de Corteſijs, de Mutina, Ord. S Franciſci de Obſeruantia. Ven. P. D. fratre Dionyſio quondam Antonij de Breſſanis, de Caſali maiori, eiuſdem Ordinis, Dom. Alphonſo quondã Ludouici Paulucij de Ferraria Secretario præfati Illuſtris Comitis Vgutionis, eximio artium Doctore D. Nicolao quondam N. de Montagnana, de Ferraria Medico Vineolæ, Dom. Sebaſtiano quondam Ioannis de Cauazuris presbytero Mutinenſi, & Ioanne Iacobo filio Vincentij de Roſſettis de Coregio clerico. Quo quidem Domino teſtatore vita functo, Prior monaſterij Trinitatis Mutinæ ſuo, & ſuorum canonicorum, & totius congregationis Lateranenſis nomine, illius hæreditatem corporaliter adiuit, ſtatimque monaſterium cum Eccleſia ſub titulo Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis in eodem Palatio, & viridario ædificauit, & Patres noſtræ congregationis vnum Præpoſitum cum quatuor canonicis, & duobus Conuerſis iuxta diſpoſitionem prædicti Domini teſtatoris ibidem poſuerunt, primuſque loci Præpoſitus fuit Ven. P. D. Auguſtinus de Bononia.

Manſerunt autem in eodem monaſterio Præpoſitus, & canonici præfati vſque ad annũ 1557. quo Domini de Contrarijs, dicti Caſtri Marchiones ad illud muniendũ monaſterium cũ alijs multis ædificijs, & Burgis Caſtro adiacentibus, euerterunt. Ex quo tempore dicti Præpoſitus, &

canonici empto quodam prædio cum domibus non longè à dicto Caſtro, quod Podium dicitur, memoratum monaſterium ad illud tranſtulerũt, extructis nouis fabricis, cum Eccleſia, diciturque monaſterium S. Mariæ Gratiarum, vulgo il Poggio, vbi nunc Præpoſitus cum aliquot canonicis degit

II. ANno 1518. Generale Capitulum congregatum fuit Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Valerius Vicentinus. Viſitatores D. Deſiderius Mediolanenſis, D. Gaſpar Vercellenſis, D. Gabriel Veronenſis, D. Thomas Cremonenſis. Anno 1519. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Albertus Veronenſis. Viſitatores D. Gregorius Placentinus, D. Ioannes Maria Vercellenſis, D. Seuerinus Mediolanenſis, Dñs Michael Vicentinus.

III. HOc eodem anno, vel paulo ante illud fundatum eſt monaſterium noſtri Ordinis, & congregationis S. Mariæ ad Parietem prope Ciuitatem Nolanam, quod antea fuerat parua Eccleſia B. Virgini Dei Genitrici nuncupata, cuius imago in pariete picta cum aliquot miraculis coruſcare cœpiſſet, prædicta Eccleſia, quam Illuſtris Comes Nolanus de Iurepatronatus

68 Monaſt. ipſius eſſe affirmabat, quique ad hoc ſpecialem & liberum ſuum aſſenſum præſtitit, per R. P. D. Vicarium Epiſcopi Nolani, poteſtate ordinaria fuit collata D. Leonardo de Verona, noſtræ congregationis canonico, qui vigore dictæ collationis, ſiue conceſſionis illius corporalem poſſeſſionem apprehendit, nullos certos redditus habentis, poſt quam apprehenſionem noſtri canonici apud illam ſub regulari obſeruantia degentes, Deoque ac illius Beatiſſimæ Virgini Genitrici debitum ſeruitutis obſequium deuotè impendentes, paulatim monaſterium erexerunt. quod populi cernentes, affectu quodam peculiari deuotionis, & dilectionis, tum Eccleſiam, tum etiam canonicos proſequentes, multas eleemoſynas conferre cœperunt, quibus primum Eccleſia in amplam, & elegantiſſimam formam fuit renouata, calicibus, paramentis, & ornamentis Eccleſiaſticis locupletata: deinde monaſterium aliquot prædijs dotatum, ex quorum redditibus octo, vel decem canonici, exceptis Conuerſis, aluntur, qui Deo, & beatæ Virgini ſub diſciplina canonica ſub regimine vnius Prioris ibidem famulantur. Eccleſia propter miraculoſam ipſius Virginis imaginem in ſumma veneratione habetur, ad quam diebus ſolemnibus, in honorem ipſius Beatiſſimæ Virginis dicatis, innumerabilium vtriuſque ſexus perſonarum fit concurſus. Cæterùm canonici Lateranenſes, vt prædicta donatio maius firmitatis robur obtineret, illam per Sedem Apoſtolicam confirmari ſupplices petierunt, illorum votis annuente Leone X. anno Incarnationis Dominicæ 1519. pridie Idus Aprilis, Pontificatus ſui anno 7.

Hoc etiam anno memoratus Pontifex Prioratum S. Benedicti, in oppido Cremenſi, tunc Placentinæ diœceſis, eiuſdem Ordinis S. Benedicti, & Parochialem, quem Reuerendiſs. D. Aluyſius Taſſus Epiſcopus Recanatenſis in commendam obtinebat, & in quo nullus actu monachus degebat, eodem Epiſcopo ad fauorem noſtræ congregationis illum in manibus Papæ ſpõte reſignante, extincto in illo inſtituto, & Ordine S. Benedicti, & erecto Ordine canonicorum regularium Lateranenſium, noſtræ congregationi in perpetuum vniuit, & donauit, reſeruata ipſi Domino Aluyſio Comendatario certa penſione, conditione adiecta, vt poſt illius ex hac vita deceſſum in dicto monaſterio viginti ſaltem canonici iugiter manerent, prout teſtãtur Bullæ vnionis hoc eodem anno 17. calend. Aprilis emanatæ. Hoc monaſterium paucis ab hinc annis in Abbatiam erexit Paulus V. qui præter Parochiã Vrbanam quatuor alias rurales ſibi ſubditas habet, per canonicos dicti monaſterij regi cõſueuerũt. 96 Monaſt.

Eodem anno cum Pontifex Zachariam Lilium Vicentinum noſtræ congregationis canonicum ad Epiſcopatum euexiſſet, dubitatum eſt à nonnullis an canonici regulares ad Epiſcopatum prouecti, habitum cæterorum Epiſcoporum qui ex clericis ſecularibus aſſumuntur, ferre deberent, quibuſdam contradicentibus, præſertim Magiſtro Cæremoniarũ Paride Graſſo. quam ob cauſam edidit Zacharias Ferrerius Iure conſultus clariſſimus librum de proprio & vero habitu canonicorũ regularium, in quo doctiſſimè, ſolidiſſimèque probauit, canonicos regulares ad Epiſcopatum, & Cardinalatum euectos, habitu canonicorum, & cæterorum clericorum ſecularium, qui ad gradus ſimiles aſſumuntur, legitimè vti poſſe. qui liber habetur in volumine Priuilegiorũ noſtrę Lateranenſis Congregationis pag. 436. & ſequentibus. incipit. *Audiui pridie narrantibus pleriſque.* quam ſententiam Leo Decimus, publico generalique decreto promulgato probauit, quod habetur in nouo Bullario inter Bullas huius Pontificis, conſtitutione 34. & confirmat nouum Cæremoniale Romanum.

HOc etiam anno memoratus Pontifex, cum antea in Concilio Lateranenſi priuilegia quædam mendicantium, inſtantibus Epiſcopis, & Parochis limitaſſet, ac moderatus fuiſſet, ac deinde moderationem, & limitationem huiuſmodi ad aliorum quorumcunque Ordinum, etiam non mendicantium priuilegia extendiſſet, quæ limitatio, ſeu moderatio habetur inter illius Cõſtitutiones vigeſimaſecũda in ordine, incipit, *Dum intra mentis, &c.* nouis literis Rectori Generali, Viſitatoribus, cæteriſque canonicis noſtrę cõgregationis directis, quę incipiunt: *Decet Romanum Pontificem:* ipſam congregationem, cum omnibus, & ſingulis eiuſdem canonicis à IV

præfata

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

præfata moderatione ſeu limitatione penitus exemit. habentur literæ in lib. Indultorũ pag. 478

Anno 1520. coactum fuit Generale Capitulũ Mortarij, in quo quidem electus fuit Rector Generalis R. P. D. Ioannes Iacobus Cremonenſis, additis Viſitatoribus D. Raphaele Placentino, D. Coſmo Mediolanenſi, D. Zacharia Nouarienſi, & D. Ioſepho Veronenſi. Anno 1521. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Valerius Vicentinus. Viſitatores D. Ludouicus Salodienſis, D. Timotheus Papienſis, D. Petrus Martyr Mediolanenſis, D. Petrus Cremonenſis. Hoc anno Leo X. Romanus Pontifex antea Ioannes de Medicis Patre Laurentio, matre Clarice Vrſina progenitus, clariſſimarum proſapiarũ nobile germen, quarum ſplendorem virtute, & dignitate auxit, qui ſacrorum cultum reſtituit, Diuos coluit, religionem, & pietatem amauit, iuſtitiam incorruptam ſeruauit, bonas artes coluit, literarum ſtudia replantauit, literatos non ſolum verbo, & lingua dilexit, ſed opere, & veritate fouit, & muneribus cumulauit, qui Italiam pace donauit, & ſeculum aureum reuexit, bonis quibuſque mœrentibus ex hac vita fuit ſublatus die 21. Decembris, ætatis ſuæ anno 45. cum ſediſſet in Pontificatu annos 8. menſes 8. & dies 21.

CAPVT QVADRAGESIMVM TERTIVM.

De fundatione monaſteriorum S. Petri Gatinariæ, S. Stephani Citadellæ Vercellenſis Diœceſis, & S. Iuliani Imolæ.

I. ANno 1522. Sede Apoſtolica per obitum Leonis Decimi vacante electus fuit in Romanum Pontificẽ Adrianus VI. die 9. Ianuarij, quem alij ferũt patria Traiectenſem, alij verò Italum, ex oppido Salodienſi, apud lacum Benacum exortum, ſed à puero in Hollandiam profectum, & Hollandinum propterea reputatũ. Hoc autem anno Generalia noſtræ congregationis Comitia ſunt habita Rauennæ, ac in illis electi Rector Generalis R. P. D. Deſiderius Mediolanenſis. Viſitatores D. Gaſpar Vercellenſis, Dom. Thomas Cremonenſis, D. Gabriel Veronenſis, & D. Franciſcus Vicentinus.

Anno 1523. idem Adrianus Sextus ex hac vita migrauit, die 14. Septembris, in cuius locum electus eſt Iulius de Medicis presbyter Cardinalis die 19. Nouembris, qui Clemens Septimus fuit nuncupatus. Eodem autem anno Generale Capitulum habitum fuit Placentiæ. Rector Generalis electus R. P. D. Albertus Veronenſis. Viſitatores D. Raphaël Placentinus, D. Archangelus Papienſis, D. Gabriel de Gatinaria (hic erat frater Illuſtriſſimi Cardinalis Mercurini, magni Cancellarij Caroli Quinti Imperatoris) & D. Michaël Vicentinus.

Anno 1524. Generale Capitulum Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Ioannes Iacobus Cremonenſis. Viſitatores D. Raphaël Placentinus. D. Coſmas Mediolanenſis, D. Ioſeph Cremonẽſis, & D. Valerianus Bergomenſis. Hoc anno Clemens VII. inſigne priuilegium immunitatis monaſterio Tremitano à ſuis prædeceſſoribus Sixto IV. Innocentio Octauo, Leone Decimo conceſſum, confirmauit, die vltima Martij. Eodem anno dictus Põtifex ſtatutum fecit, ne perſonæ cuiuſuis ſexus, vel ætatis, & conditionis monaſteria canoniſſarum noſtræ congregationis, etiam vigore facultatum à Sede Apoſtolica obtentarum ingrederentur, exceptis medicis, Cœmentarijs, &c. & de licentia exiſtentium pro tempore Rectorum Generalium, idque ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ reſeruatæ. quod ſtatutum habetur in lib. Indultorum noſtræ congregationis pag. 481.

Anno 1525. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Raphaël Placentinus. Viſitatores D. Ludouicus Salodienſis, D. Ioannes Ludouicus Mediolanenſis, D. Agapitus Vicentinus, & D. Petrus Cremonenſis. Anno 1526. Capitulum Generale Placentiæ. Rector Generalis R. P. D. Thomas Cremonenſis. Viſitatores D. Archangelus Mediolanẽſis, D. Angelus Vercellenſis, D. Frãciſcus Vicentinus, & D. Gabriel Veronenſis. Anno 1527. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Archangelus Papienſis. Viſitatores D. Michaël Vicentinus, D. Gregorius Placentinus, D. Gabriel à Gatinaria, & D. Ambroſius Bergomenſis. Hoc anno in Vigilia Annunciationis B. Virginis cum Carolus Borbonius cum copijs Germanorum ad radices montis Belliani conſtitiſſet, vt die ſequenti ad monaſterium diripiendum aſcenderet, nocte ſequenti tanta nix cum imbribus de cœlo cecidit, vt milites ferè omnes in aquis fuerint præfocati, cæteris fuga ſibi conſulentibus, cuius rei memoria quotannis agitur ab Indigenis in eodem feſto Annunciationis, vt ſupra c. 28. dictum fuit. qui Carolus ſub fide contra fidem datam Romam cũ exercitu Imperatoris contendens, Vrbem cœpit, & deprædatus fuit, & Pontificem intra molem Adrianam receptum obſedit.

Anno 1528. Capitulum Generale Placentiæ. Rector Generalis R. P. D. Michaël Vicentinus. Viſitatores D. Ioſeph Veronenſis, D. Lucas Nouarienſis. D. Valerius Placentinus, & D. Ioannes Franciſcus Mediolanenſis. Anno 1529. Capitulũ Generale Bononiæ. Rector Generalis R. P. D.